

n° 33—Estiu 2008—2€

Sumari

- Mot del President
- Castells
- Diades
- Identi'CAT
- Qüestions de llengua
- Els indrets on hem actuat

...

El Palmerar d'Elx
Patrimoni Mundial de la UNESCO

Mot del President

Amics i amigues airenovecs,

Aquest començament de l'any, Aire Nou ha sabut respondre a les nostres esperances: atreure més joves, trobar més motivacions, tenir més gent responsable... Tot fa pensar que podem aconseguir encara més objectius. Tenim un calendari molt carregat, però com sempre complirem.

Parlem una mica del que hem fet, les grans sortides a fora, Marsella i Montpeller, signifiquen que ajudem a fer conèixer la nostra cultura a fora dels Països Catalans!

Hem celebrat un Identi'cat 2008 llarg però ha animat tothom a ser més present, Identi'CAT ha estat també l'oportunitat per a la nova municipalitat de donar obertament suport a Aire Nou de Bao, agraeixo les entitats, empreses, institucions i persones que fan d'Identi'Cat una gran festa, per nosaltres i pel poble català!

Uns intercanvis han estat també força importants: el juny la descoberta dels Margeners de Guissona i els actes del segon intercanvi amb la Colla Taranina d'Agost (País Valencià).

Ara hem de preparar el final de temporada, viurem encara grans moments i sé que puc esperar la mateixa motivació i determinació de tots vosaltres!

Gràcies a tots!

Albert

aire nou de bao

Associació de defensa i de promoció de
la llengua i la cultura catalanes

President: Albert Solé president@airenou.cat

Secretari: Hervé Pi herve.pi@airenou.cat

Tresorer: Francesc Pougault tresorer@airenou.cat

Contractes: Thierry Miffre contractes@airenou.cat

Web: www.airenou.cat

La Vilbau - Avinguda del camp de rugbi - Bao 66540 - Comarca del Rosselló - Catalunya Nord

Compta amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència

Mot del cap de colla

S'han acabat els 10 anys. Els més pessimistes diran que portem 3 temporades sense fer castells de 7 i que no els veuen possibles.

Els més optimistes direm que són per molt aviat, segurament per a Millars.

Els canvis fets el 2007 i perseguits el 2008 acabaran per pagar. La implicació de més persones a la tècnica permet ampliar el camp de visió i fer proves diferents i sobretot motivar més castellers a participar als assaigs.

Totes les colles castelleres coneixen alts i baixos. Els Castellers del Riberal hem crescut amb regularitat fins a aconseguir fer castells de 7 el 2001. Hem mantingut el nivell 5 temporades.

Els 2006 i 2007 hem mantingut el nivell de tronc, però no hem sabut donar prou confiança a la mainada per a coronar les proves que hem pogut portar a plaça.

Sembla finalment que el 2008 serà l'any de la recuperació de castells de 7 per a la colla.

D'aquí a finals de temporada, a més de Millars hem de portar castells grans a Cervera, Montblanc, Bao, Badalona...

Primer 4de7 Millars 2001

Hervé

“D'aquí a finals de temporada, a més de Millars hem de portar castells grans a Cervera, Montblanc, Bao, Badalona...”

3de7 Bao

Aire N 3de7 Mallorca

3de7 Perpinyà

Guillaume nos ha deixat uns dies abans de Nadal 2007.

Amb l'Anne Lucie se van fer airenovencs a Sant Llorenç de la Salanca el 2003. Han estat fidels, ni la malatia del Guillaume no semblava poder arrestar la parella, caminant amb crosses o amb cadira de rodes no faltava mai a cap actuació.

Adéu Guillaume, nosaltres guardem l'Anne.

Aquest any sí: Castellers del Riberal sempre més alt!

Amb la temporada 2008 iniciem una nova manera de treballar, esperem que porti els seus fruits aquest estiu. El nou plantejament és un projecte obert a les propostes, els comentaris i la implicació de tots amb l'objectiu de portar la colla cap amunt. A inici d'any s'ha elegit un equip tècnic, un temps d'adaptació necessari als nous càrrecs i s'ha anat implicant cada cop més. Aquesta voluntat d'implicació va venir de les xerrades entre el propi equip tècnic i sobretot de les converses col·lectives o individuals amb el Cap de Colla. El Cap de Colla que, ho cal dir, acollia aquesta iniciativa amb un gran somriure gens dissimulat imaginant ja l'arribada d'un repòs ben merescut. Però no tot ha anat com ell es pensava... Ara que l'equip tècnic s'encarregava de portar els assajos, això permetia al Cap de Colla encarregar-se de la mainada, per ell, els maldecaps s'havien pas acabat!

La Mainada

Més d'un cop ha estat el nostre punt feble en actuació. Una mainada a vegades poc interessada, molt esverada, amb una tècnica que no acabava d'anar bé i en alguns casos uns mainatges que se deixaven dominar per la por.

Els canvis són encara molt recents per treure'n algunes conclusions, però segons la meua opinió, se noten millores. Algun mainatge que els darrers temps tenia por ens ha sorprès molt agradablement en diverses ocasions i esperem que així segueixi. Tots els nins que vénen amb ganes de fer castells treballen a l'assaig infantil. Tenim uns nins que segueixen esverats (és clar, són nins...) però que fan cas del que se'ls hi diu. Cal dir que no tenen gaire més opcions! És que el nostre Cap de Colla ha iniciat una tècnica molt particular per controlar la mainada: la tècnica de la gàbia. Quatre cadires, una corda i d'aquí no passa ningú. Una tècnica semblant a la d'un domador de tigres, però que ha demostrat ser prou eficaç.

El punt més important que s'ha de remarcar pel que fa de la mainada, que pot condicionar el futur de la temporada és el canvi de pom. Hem portat a plaça castells amb un pom de dalt molt lleuger. Un pom que si treballa bé pot ser el pom ideal per castells de 7.

El Tronc

Mentre se canalitza l'energia de la mainada ... l'equip tècnic ho ha de fer amb els adults. Aquest és un canvi important, els responsables s'han d'adaptar a les noves funcions, però sobretot és tota la colla que s'ha d'adaptar al canvi.

A l'inici veient que l'equip tècnic no ens en sortíem parlant, discutint, debatent i que això feia l'assaig massa lent vam decidir fer reunions prèvies. Concretament això consisteix, per l'equip tècnic, a començar l'assaig a les 18h al nostre Quarter General (la casa de la Izabel) amb un aperitiu on s'analitzen els assajos passats. Després arriba el moment del sopar, on es preparen els castells que se faran a l'assaig del vespre mateix. I finalment el cafè on l'equip tècnic debat de si l'Hervé serà enfadat de nos veure arribar tard... .

Opinar sobre si el treball de l'equip tècnic ha portat alguns fruits és complicat per jo que hi sóc implicat. Però alguna cosa positiva sí que he vist i és que alguns castellers han progressat bastant i castells tècnics com són els castells nets cada cop són més clavats. Un altre bon signe per pensar en castells de 7.

La Pinya

A remarcar també el treball de la pinya on també hem de progressar, però tenim gent motivada que s'implica amb ganes i regularitat. S'ha demostrat a la diada de Perpinyà que el treball de pinya als assajos ha estat positiu. Tots en sem conscients, hem de tenir una pinya més important per fer bons castells. Hem de tenir una bona pinya a l'assaig per evitar de portar a plaça castells treballats a mitges.

Aquest inici de temporada comporta molts canvis és cert, però no s'ha de considerar aquest any com una temporada de transició o d'adaptació. No volem esperar un any més per assolir els nostres objectius. El que nos impedia afegir un pis més a les nostres construccions s'està solucionant. Aquest any sí, Castellers del Riberal sempre més alt!

Rafael

10 anys de soroll al Riberal

Els Sorollosos compleixen 10 anys. L'activitat va néixer el 1998, Les nostres anades regulars a la Jonquera i els lligams que vam crear amb els Tambors de l'Albera van ser decisius.

Fer percussions sembla ser a l'abast de tothom. Qualsevol persona intenta seguir ritmes musicals picant de mans i quan sentim percussions no dubtem de ballar.

Petits tots hem somiat tenir una bateria a casa, però els pares amb seny nos han explicat que no era possible.

Això explica l'atracció que encontren els grups de percussions i els Sorollosos.

El 1998, a l'inici del grup, uns quants envejosos, incapaços de picar amb ritme van posar una etiqueta als tambors del Riberal, els van qualificar de sorollosos i Sorollosos del Riberal se van anomenar.

El grup té vida pròpia, és capaç de passar hores passant de ritmes africans a ritmes brasilers, és el grup més actiu de tot Aire Nou: és a totes les actuacions. Respon present als castells i correfocs, balls de trabucaires i sortida del bestiar... un dia, d'Aire Nou de Bao en podria ser el pal de paller!

« Un fil i una canya » nit de teatre

una creació nord-catalana.

A través de la història de 4 personatges, l'evolució de Catalunya Nord.

Una estona per riure, un moment per a reflexionar...

Qui pot gosar dir que no hi ha creació en català a Catalunya Nord?

Correfocs: de bèstia, de caps o de diables... un èxit!

La innovació del 2007 la creació del Bestiari Imaginari del... Riberal (o del Vallespir?). 5 caps que porten foc i que acompanyen Hamlet.

Els correfocs, sota les formes més diverses: de diables i bruixes, de bèsties, infantils... atreuen sempre un públic cada vegada més participatiu.

Els mainatges esperen en candaletes les Diades. Saben que és Festa Major per Aire Nou i nins i nines són autoritzats a cremar tot el que sigui possible.

Balls mallorquins

Amb força paciència la Joana s'esforça, any rere any a ensenyar balls de ses Illes als continentals que sem.

Qui més qui menys, tothom s'hi posa... amb més o menys encert.

Com ho deia l'altre, l'important és participar. L'èxit és real cada any.

quan tornarem a Mallorca, recordarem els diversos passos:

Identi'CAT 2008

Identi'CAT és tot primer la festa de la catalanitat i per descomptat de la llengua catalana.

La llengua ha estat present en tots els actes. Cinema, teatre, concerts, jocs i animacions per a la mainada...

Identi'CAT 2008 ha estat també per a la nova municipalitat de sostenir públicament les nostres accions.

El nou batlle i bona part del consell municipal nos ha rebut oficialment a la Casa de la Vila. Hem notat que pel 2009 el batlle nos rebrà en català.

Primera Bidonejada del Riberal

Un dels actes de la celebració dels 10 anys dels Sorollosos del Riberal.

Unes 40 persones han vingut a participar.

Els més "professionals" han arribat amb el seu material, els qui havien escoltat les consignes acudien amb cassoles, bidons i tapadores.

Tot un èxit, i no hi ha cap secret.

Cal fer participar activament el públic. Generalment s'agafa al joc i la festa és encara més maca.

Sense cap dubte una experiència que se repetirà

Més actes participatius

Un dels objectius d'Identi'Cat és incitar la gent a participar, a esdevenir actors de la festa.

És així que proposem un concurs de truc, gimkanma per a la mainada, assaig casteller, bidonejada...

El concert del divendres a la nit ha respost a totes les expectatives.

El temps era pas amb nosaltres, el vent bufava massa per a posar balladors al carrer.

La vesprada havia començat per cant coral a càrrec de la Coral Solstici, un cremat i xicolatada a continuació i balls folks amb Crescendo.

És que al cap de prop de 3 hores no se s'havia qui pararia primer: els músics o els balladors.

Preàmbul

La llengua catalana, nascuda mil anys enrere, és un dels pilars de la nostra identitat, del patrimoni i de la riquesa de Catalunya del Nord.

Les enquestes sociolingüístiques subratllen el fet que en el principi del segle XXI, en una perspectiva de modernitat i de garantia de futur, els habitants queden interessats i fidels a la llengua catalana.

Avui i pels anys que vénen, la supervivència de la llengua catalana és un repte cultural, econòmic, polític i humà de prima importància.

D'antuvi, convé afirmar que:

La política de promoció de la llengua catalana no es fa pas en detriment de la llengua francesa; el reconeixement oficial del català i el bilingüisme no perjudica l'existència ni el caràcter oficial del francès. No amenaça la unitat nacional.

La política lingüística a favor del català es basa sobre la incitació i el suport i no pas sobre la obligació: no s'obliga ningú a aprendre el català.

La llengua catalana és el patrimoni i el mitjà d'expressió de tota la població i no és reservada als especialistes.

El reconeixement del català i la política lingüística a favor del bilingüisme es basen sobre els principis universals de respecte, de diversitat i d'igualtat entre totes les llengües tal i com figuren a:

La Declaració Universal dels Drets Humans: « l'universalisme s'ha de basar en una concepció de la diversitat lingüística i cultural que superi alhora les tendències homogeneïtzadores i les tendències a l'aïllament exclusivista ».

La Declaració Universal dels Drets Lingüístics « totes les comunitats lingüístiques tenen el dret de disposar dels mitjans necessaris per tal d'assegurar la transmissió i la projecció futures de la llengua. »

El Conveni Europeu de Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals: « el dret de practicar una llengua regional o minoritària, en la vida privada o pública constitueix un dret imprescindible. »

La Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries: « la protecció de les llengües regionals o minoritàries històriques d'Europa, algunes de les quals es troben en risc de desaparició amb el pas del temps, contribueix a mantenir i a desenvolupar les tradicions i la riquesa culturals d'Europa. »

De cara al rebuig del govern francès a fer ratificar i aplicar la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, la llengua catalana es troba, avui, sense cap marc jurídic que permeti la seva preservació i el seu desenvolupament: les col·lectivitats territorials i l'Estat han de protegir el patrimoni cultural que constitueix el català i de facilitar-ne l'estudi científic i l'ús.

El Consell General es felicita del suport dels Diputats espanyols - mitjançant l'aprovació d'una moció- a la demanda recurrent de ratificació de la carta per l'Estat Francès.

Pel conjunt de totes aquestes raons, el Consell General desitja comprometre's amb una carta que defineixi els fonaments d'una política lingüística i de reconeixement de la llengua catalana.

ARTICLE 1:

El Consell General dels Pirineus Orientals reconeix oficialment, al costat de la llengua francesa, el català com a llengua del departament. Es compromet a ser un dels actors de la transmissió de la llengua i de la cultura catalanes.

ARTICLE 2:

El Consell General dels Pirineus Orientals reconeix l'Institut d'Estudis Catalans com a autoritat lingüística i Acadèmia de la Llengua Catalana pel conjunt del domini lingüístic català. El Consell General es compromet de fet a complir les normes lingüístiques establertes per l'Institut d'Estudis Catalans.

ARTICLE 3:

Els objectius de la Carta Departamental per la Llengua Catalana són:

- garantir la supervivència i la transmissió de la llengua catalana, el que implica la inversió de tendència de pèrdua de locutors catalanòfons;
- permetre la utilització del català per cada habitant del departament que ho desitgi: aprendre, sentir, parlar i llegir el català;
- assegurar la presència de la llengua catalana en els àmbits de la vida pública i social gràcies al desenvolupament del bilingüisme;
- contribuir a la integració dels nouvinguts i participar a la cohesió social i al desenvolupament econòmic del departament gràcies al respecte de la personalitat lingüística i cultural catalana.

ARTICLE 4:

De manera general, totes les estructures departamentals (serveis, administracions, organismes associats) integren la dimensió de la llengua catalana en les seves funcions i atribucions, amb una atenció particular per la comunicació amb el públic i la retolació.

ARTICLE 5:

L'ensenyament és la peça central de qualsevol política lingüística: és l'eina bàsica i imprescindible de la transmissió del català al jovent. El Consell General es fixa com a prioritats els punts que segueixen:

- ajuda a l'obertura de classes bilingües
- generalització de la sensibilització a tots els nens
- ajuda al desenvolupament de la formació per a adults

ARTICLE 6:

El Consell General integra el principi general de bilingüisme i/o presència del català sobre els suports senyalètics i equipaments de la seva competència. El Consell General estableix convenis amb altres institucions: Estat, Generalitat... per tal d'aplicar aquests principis a la retolació present al territori i que no sigui de competència seva.

ARTICLE 7:

La llengua catalana no es limita a una disciplina escolar. S'ha de garantir i fomentar la seva presència a tots els nivells de la vida pública i social. Així, el Consell General desenvolupa la presència del català en els seus serveis, en els documents que produeix (invitacions, butlletins, programms, Internet...), les campanyes i operacions de comunicació.

ARTICLE 8:

La supervivència i la utilització de la llengua catalana van de parella amb una presència i una difusió permanent en els mass mèdies (premsa, televisió, Internet).

En aquest sector primordial en matèria de presència lingüística, el Departament ajuda al desenvolupament dels mitjans de comunicació públics i privats en català. Desenvolupa les seves pròpies eines de comunicació en català (revistes, webs...) i en garanteix la presència.

ARTICLE 9

Com per la seva acció per la defensa i la promoció de la llengua catalana, el Consell General es compromet a fer efectives totes les mesures possibles per tal de confortar l'ús i la difusió de la llengua occitana [sic] en el territori afectat.

Els Mangoners

“L'objectiu és de descarregar castells de 5 ràpidament”

Primera Colla Castellera a la Universitat de Perpinyà

Després d'haver vist l'actuació de la colla de la Universitat de Barcelona, Els Arreplegats, vam crear la nostra colla a Perpinyà, Els Mangoners de la UP (Universitat de Perpinyà). Mangoner és un dialectalisme rossellonès que vol dir rondinaire..

Aquesta primavera 2008 érem entre 15 i 20 a assajar cada setmana, hem pogut posar poms sus d'uns pisos de castells de diferents estructures. L'objectiu és de descarregar castells de 5 ràpidament. Tots els nostres castells se fan amb acotxador i enxaneta.

El color de la camisa serà granat a la imatge del color de la vila de Perpinyà, estem encara treballant sobre el logo.

Tenim bones relacions amb altres colles universitàries com els Arreplegats de la UaB, i els Xorriguers de la UG.

Ara fem publicitat a la universitat per fer conèixer la nostra colla per mor de fer venir més gent per l'any que ve.

Us esperem per a fer castells !!

Salut i Castells

Florian

Taller de ratafia a la Vilbau

Aquest final de juny, dues companyes, l'Anna i la Carme de la colla dels Arreplegats, varen venir a Bao a nos aprendre la història i la fabricació artesanal de la ratafia.

Un licor molt arrelat a Catalunya a base d'anís, de nous verdes i de plantes aromàtiques, a ser possible collides pels volts de Sant Joan. Actualment, moltes famílies catalanes, cada mes de juny entre Sant Joan i Sant Pere, l'elaboren a casa seua com a tradició familiar transmesa d'avis a néts.

També ens varen explicar la llegenda d'en Mossèn Cinto sobre l'origen del nom de la ratafia que diu que després d'un tractat entre tres bisbes varen beure una beguda sense nom, i es posaren a pensar fins que un d'ells va trobar el nom de « rata fiat », que vol dir « queda firmat ».

Ens varen demanar de portar ampolles de vidre, taps de suro i anís si en teníem. Elles, l'Anna i la Carme, es varen ocupar de tota la resta, és a dir, de l'anís en més quantitat, de les nous verdes, de la llimona, del sucre i de les 40 plantes aromàtiques diferents que la recepta demana.

Va ser una tarda molt captivant, plena d'olors, on no només cadascú va marxar amb la seua fabricació personal, sinó que també va marxar amb un interès particular sobre la cultura i la tradició d'aquest alcohol a diferents regions de Catalunya i Europa durant els darrers anys. Amb un coneixement dels ingredients bàsics, de les diferents herbes i quantitats que es poden utilitzar en aquesta elaboració, i fins i tot amb un recull de receptes culinàries on la ratafia hi té un rol important.

Sabent que el temps de maduració de la ratafia ha de ser de 40 dies a sol i serena, ja podem començar a pensar una data cap a mitjans d'agost per tastar-la tots junts ! i qui vulgui provar la seua sort, també podrà presentar-se al concurs de ratafia que té lloc durant la Fira de la Ratafia a Santa Coloma de Farners al mes de novembre.

Tresmari

Taller de ratafia

Sant Pere 2008

Del “Ils font chier avec le catalan” fins al “En català si us plau”

Una de les frases més escoltades a Aire Nou en aquests darrers temps és el “en català si us plau”, la diuen els qui el parlen, la diuen els qui el voldrien parlar i no se'n recorden de fer-ho, i fins i tot la diuen els qui no el parlen tot retreient als qui la parlen de no parlar-la. Ja sé que això sembla un embarbussament (un “bredouillement”, que dirien els francesos), però és la realitat. Tothom ha rigut de bona gana quan durant el viatge a Agost en Dominique li ha dit a l'Albert “En català si us plau!”.

A Aire Nou sempre s'ha utilitzat el català amb normalitat, mai s'ha imposat a ningú del parlar, senzillament s'ha parlat normalment en la nostra llengua, tot deixant als qui encara no la parlaven de s'expressar en francès. I aquesta actitud de no imposició, però de normalitat ha donat, creiem, bons fruits. Així hem passat sovint del “Ils font chier avec le catalan” al “En català si us plau”. De fet no cal mai considerar la gent com a tancada i incapaç de comprendre o aprendre una llengua, darrera de frases com la coneguda el “Ils font chier...”, s'amaga únicament una certa por a haver d'aprendre el català, però no una actitud negativa de cara a la llengua del país. Hem assistit de vegades a situacions on gent que no parlaven en català, feien una defensa aferrissada de la nostra llengua, i això és molt positiu, encara que ho fessin en francès (o fins i tot perquè ho feien en francès!).

Ara bé, per vèncer aquesta por de parlar el català, hi ha diferents claus. En primer lloc cal que els qui no el parlen exigeixin als qui el parlen de parlar-lo. En segon lloc mai s'han de fer reflexions a la gent que intenta parlar-lo i escriure'l. En el correu electrònic comú de tots els airenovencs, n'hi ha molts que estan fent aquest esforç, és molt lloable i cal encoratjar-los.

Endavant amb la utilització de la nostra llengua, que com deia el poeta “tot està per fer i tot és possible”. Aquesta també és la funció d'una associació com Aire Nou de Bao.

Josep

L'enigma Transfrontalière de l'Amor

A l'hora de fer el programa d'Identi'Cat tenim la voluntat d'invitar el màxim d'entitats, grups, persones que obren per a la llengua catalana.

Fem venir entitats culturals i músics, corals i diables, participen grups d'arreu del territori.

La recent creació de la Transfrontalière de l'Amor unió de “Les Madeleines” (de Catalunya nord) i “Dumbala Canalla” (de Catalunya sud) nos ha seduït.

Ara bé, sem encara dubtant sobre les declaracions d'una component del grup (i batllesa de Tordera, encara que no tingui res a veure, és important d'ho dir): “*J'en ai rien à foutre du catalan*”.

La senyoreta havia fumat? Ximat? O era sincera?

la llengua catalana és la llengua pròpia dels Països Catalans o és llengua estrangera a Catalunya Nord?

Intervenint en llengua catalana en el marc del consell municipal de Perpinyà l'Enric Vilanova ha posat de nou sobre la taula la qüestió de l'ús de la llengua catalana en el marc institucional nord-català.

El 1700 Louis XIV va prohibir l'ús oficial del català, el 2008 és sempre d'actualitat

A la intervenció de l'Enric Vilanova, el Jean Paul Alduy ha respost en coherència amb el seu pensament i la seua política: li ha demanat de preparar i de repartir una traducció en llengua francesa de cada una de les seues intervencions.

Per què sempre s'han de traduir els textos catalans en llengua francesa?

Per què se discrimina sempre els catalanoparlants i se'ls demana de fer-ho tot en francès?

Per què no se demana mai de fer-ho tot en català als que ho fan generalment en francès?

Per què se pot prohibir parlar la llengua pròpia?

Daniel Mach fa servir el català a París... i?

El diputat Daniel Mach ha fet una declaració al Palau "Bourbon" en català, potser no era el lloc però perfecte!

I ara quan el Senyor Mach s'expressarà i autoritzarà l'ús normal de la llengua catalana al si del seu propi Consell municipal?

I el Marcel Mateu...

De dretes o d'esquerres els elegits nord-catalans s'emboquen dins les contradiccions quan parlen de llengua.

El Marcel Mateu, signatari de la *Carta a Favor de la llengua catalana* declarava en una entrevista a Ràdio Arrels:

« tothom comprén pas el català »...

"cada un ha de poder parlar la llengua que li agrada"...

"qui parla sempre en català s'enganya, és pas així que farà avançar les coses"...

Podriem respondre:

Segur que tothom entén el francès?

Quina llengua nos ha d'agradar parlar?

Qui sempre parla francès ho fa millor que el que s'entossudeix a parlar català?

Jean Paul Alduy i Marcel Mateu tenen els mateixos arguments.

Un de dreta i un d'esquerra, un i altre se diuen defensar la llengua catalana. Un i altre la subordinen automàticament, com si fos natural, a la llengua francesa.

Tindria més legitimitat la llengua imposada per la força ara fa 3 segles que la llengua neixida aquí ara fa 1000 anys?

L'edecte d'una monarquia absolutista del 2 d'abril de 1700 prohibint l'ús oficial de la llengua catalana té més pes que un document aprovat per elegits d'una democràcia.

Quan recuperarem la dignitat, el dret de parlar en tota llibertat en la llengua pròpia a Catalunya Nord?

Què se fa per la llengua catalana a Catalunya

Els polítics.

L'arribada del Jean Paul Alduy a l'ajuntament de Perpinyà, la seua voluntat d'aprendre a parlar el català, d'incorporar a la seua llista candidats etiquetats de «catalanistes»... s'ha afegit al moviment reivindicatiu neixit unes dècades abans i han ajudat a desencallar mentalitats.

La municipalitat de Perpinyà ha retolat carrers en llengua catalana, ara el Consell General ha votat una Carta a favor de la llengua i posa rètols en català a les carreteres. Força declaracions, de banda i banda sembla que hi hagi bones intencions... Ara cal una política real d'impuls de l'ús de la llengua catalana!

La retolació bilingüe dels carrers de Perpinyà.

Els mitjans de comunicació

El diari l'Indépendant té el quasi monopoli de la premsa escrita nord-catalana. La llengua catalana és absent de les columnes del diari o si hi fa una aparició és simbòlica.

La premsa sud catalana no acaba de fer-se un forat als quioscs.

France Bleue Roussillon, la ràdio amb més audiència de Catalunya nord no accepta més intervencions en llengua catalana com ho havia fet fins a mitjans dels anys 90.

A nivell televisiu és el desert. L'equip de France 3 a Perpinyà té dret a pocs minuts cada setmana. Ara per ara rebem TV3 i Canal 33 per canals hertzians. Però què passarà el 2012? Avui no podem rebre canals de la Televisió catalana per la Televisió Digital Terrestre per falta de voluntat política. D'aquí 3 anys aturaran les emissions hertzianes. Serem sense televisió...

« força declaracions, uns actes, bones intencions... no és suficient, ara cal impulsar una política voluntarista »

Els que se destaquen:

Ràdio Arrels, 27 anys al servei de Catalunya Nord, una ràdio amb pocs mitjans i de qualitat. Tots els programes són fets íntegrament en llengua catalana i gaudeix d'una audiència destacable.

El Punt Catalunya Nord setmanari que se pot aconseguir únicament per abonament

A nivell d'Internet unes quantes pàgines webs informen de la realitat nord-catalana i en català: Vilaweb Catalunya Nord, la Clau... Neixen iniciatives de televisió...

La retolació que posa el Consell General arreu de Catalunya Nord

Ensenyament

Existeix... però ara per ara és simbòlic.

Les escoles la Bressola i Arrels representen uns centenars d'alumnes. La primera porta més de 30 anys i la segona 27 anys de lluita, de militància per a la nostra mainada, pel nostre futur. Cada any una i altra refusen matrícules per falta de mitjans.

L'ensenyament públic ofereix a uns 2000 alumnes un ensenyament bilingüe.

Tot plegat el 3 % dels alumnes gaudeix d'un ensenyament en llengua catalana.

El 1951 la llei Deixonne va permetre la introducció del català com assignatura optativa a l'ensenyament secundari a raó d'una hora setmanal. El 1976 se creava la primera Bressola, el 1994 s'obria la primera classe bilingüe a l'ensenyament públic. Avui 2/3 dels pares desitgen l'ensenyament de la llengua catalana per a la seua mainada.

La realitat és que cada any la inspecció acadèmica nega l'obertura de classes sense cap raó. No se preparen prou professors per a respondre a la demanda creixent dels pares. Cal aquí també una clara voluntat política per a fer evolucionar les coses.

Sigui quina sigui la institució, la versió francesa domina per la col·locació i pel format...

Els serveis públics

Que depenguin de l'estat o de les col·lectivitats territorials sols els funcionaris amb ganes de respectar el país vos deixen parlar en llengua catalana.

Uns expliquen que no entenen altres que « nous sommes en France ici! ».

Si França fos aquest país dels Drets Humans continuaria negant la realitat i ofegant les minories?

Bretanya

Rennes

FrançaParís
Xantillí**Occitània**

Beaumont de lo Manhe
Cunhau
Narbona
Montpelher
Marsella
Lesinhan
Lleucata
Carcassona
Foix
Perinhan
Tolosa de Llenguadoc

Països Catalans

Països i indrets visitats..

Agost	El Voló	Montferrer	ca
Alforja	Elna	Montserrat	Sant Perpètua de Mogoda
Anglès	Els Angles	Nefiac	Sant Sadurní d'Anoia
Argelers de la Marenda	Els Banys d'Arles	Oceja	Santa Maria del Mar
Arles de Tec	Esparreguera	Olot	Sueca
Badalona	Esplugues de Llobregat	Palma	Sureda
Bages	Elx	Parestortes	Taltehull
Baixàs	Figueres	Perpinyà	Toluges
Ballestàvia	Forques	Petra	Tordera
Banyuls de la Marenda	Fullà	Pica del Canigó	Torelló
Banyoles	Girona	Pollestres	Torrelles
Banys d'Arles	Guardamar	Pontellà	Tressera
Bao	Hospitalet de Llobregat	Port Vendres	Tresseres
Barcelona	Igualada	Prades	Tuïr
Bescanó	Illa	Prats de Molló	València
Bonpàs	La Bisbal d'Empordà	Rià	Valls
Cabestany	La Cabanassa	Ribesaltes	Vic
Calce	La Codalera	Salces	Vilallonga de la Salanca
Canet	La Jonquera	Porta dels Països Catalans	Vilanova de la Ribera
Cànoes	La Torre de l'Espanyol	Salt	Vilanova i la Geltrú
Ceret	Lleida	Sant Antoni de Calonge	Vila-seca
Cervera	Llorenç de Penedès	Sant Cebrià	Vilafranca de Conflent
Clairà	Manacor	Sant Cugat	Vinçà
Cornellà de la Ribera	Manlleu	Sant Esteve	Vingrau
Cornellà del Bercoll	Manresa	Sant Feliu de Llobregat	Vivès
Cornellà de Llobregat	Maria de la Salut	Sant Joan Pladecorts	
Cotlliure	Martorell	Sant Llorenç de Cerdans	
El Barcarès	Millars	Sant Llorenç de la Salan-	
El Soler	Molí		

A Bretanya

Març 2002 Aire Nou va anar amb la Federació per a manifestar per al reconeixement de les llengües minoritzades per l'estat.

A França

Hi vam anar una vegada invitats pel Casal Català de París. Vam actuar a Xantilli i tornant cap a casa vam parar al peu de la Torre Eiffel.

Vam fer la prova que podíem ser més alts que aquesta contrucció metèlica

Occitània

Hi hem anat més sovint. Qüestió de proximitat.

A Occitània hi hem anat contractats per a actuar.

Ha estat el cas de Bomont de Lomanhe on hem portat dos anys castells.

De castells n'hem portat a més llocs d'Occitània.

Ara de correfocs poc sovint. Cal recordar Perinhan i els caps de setmana de Festa al carrer per veure Diables i Bruixes del Riberal a casa dels nostres veïns.

Els records són nombrosos, una de les primeres actuacions va ser a Foix. Vam participar a un « défilé » molt militar, nosaltres tan acostumats a les manis i cercaviles... Al mig de bombers, soldats, ... i altra gent uniformada anàvem amunt i avall amb pilars, tambors i gralles.

La darrera va ser a Marsella. Invitats pel Cercle Català de la capital provençal.

Sorollosos a Perinhan

Castellers a Bomont de Lomanhe

« A Occitània hem pogut portar correfocs, castells, trabucaires... »

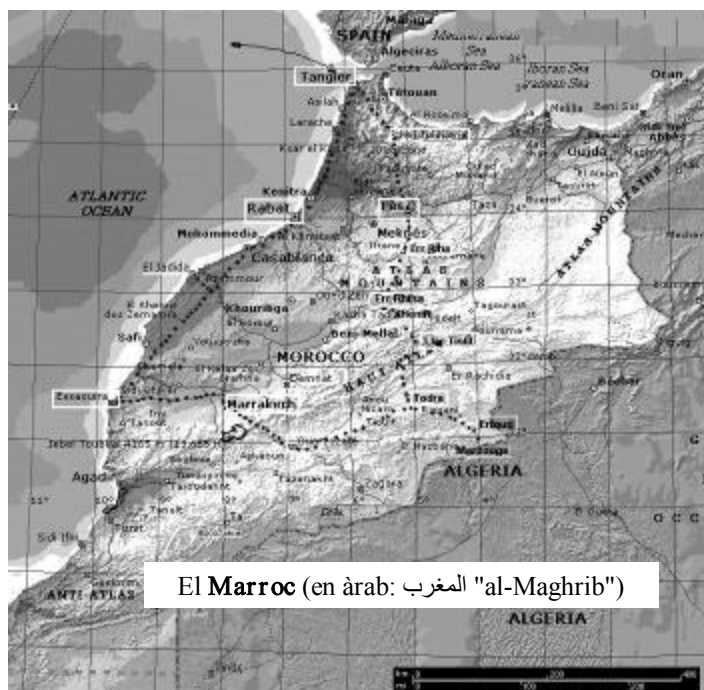
I ara quin país visitarem?

Hem parlat d'un país d'Amèrica del Sud, més aprop de casa nostra hem pensat que podríem anar a Còrsega o a Euskadi.

Finalment ara se parla del Marroc pel 2009.

El nom complet àrab del Marroc és *Al-Mamlaka al-Maghribiya* que es tradueix com "el Regne Occidental". *Al-Maghrib* significa "l'Oest". Els historiadors medievals àrabs i els geògrafs històrics feien ús del terme *Al-Maghrib al Aqşá*, "l'Oest Llunyà" per diferenciar-lo de les regions històriques veïnes d'*al-Maghrib al Awsat*, "l'Oest Mitjà" (Algèria) i *al-Maghrib al Adna*, "l'Oest Proper" (Tunísia).

El nom català del Marroc, que prové de la forma llatina *Morroch*, feia referència al nom de l'antiga capital almoràvit i almohade de Marràqueix.

El Marroc (en àrab: المغرب "al-Maghrib")

Tots ells
s'han fet airenovencs
els 2007 i 2008...
I tu què esperes?

